

Jeugdzomerkampen

MIEL SCHREURS [– uit het geheugen neergeschreven]

Een onderdeel dat niet is weg te denken binnen de activiteiten van Club 77 zijn de jeugdzomerkampen. En ook daar is men al in 1970 mee gestart. Vanwege de vele herinneringen, zowel bij de leiding als bij de deelnemers, wordt hier uitgebreid op ingegaan.

Jaren 70: In het buitenland

Omdat vele inwoners van Schin op Geul in het zomerseizoen hun huis als pension gebruikten, kon men niet echt vakantie vieren. De jeugd moest zich in de zomervakantie zelf vermaken; een dagje vissen met vrienden en, als je dan wat ouder was, met vrienden paar dagen kamperen. Een groep vrijwilligers van Club 77 (het bestuur) nam het initiatief om met een groep jongeren erop uit te gaan. Er werden plannen gemaakt en vrijwilligers gezocht en het idee was geboren, los van thuis en even met vrienden ontspannen. Een jeugdherberg werd geboekt en met enige ondersteuning werd de fietstocht naar Hellenthal ondernomen. Die paar dagen weg waren enorm goed bevallen en er werden al snel plannen gesmeed voor een vervolg. En dat kwam: in 1971 werd Koblenz bezocht. In de jeugdherberg werd veel plezier gemaakt en overdag had men enorme waterpret, er werden dammen gebouwd en het was vooral genieten. Er vormde zich een ware vriendengroep die zich ook door het jaar heen trof, ergens buiten of bij de disco in de Baraque.

In de loop der jaren werden Eupen, Cochem, het Luxemburgse Vianden, Beegden en het Belgische Spa aangedaan. Kijkend naar de spaarzame foto's van die jaren is goed te zien dat er veel plezier was op de met stapelbedden gevulde kamers, het gesleep met koffers en genieten van de uitstapjes. Vaak zijn als vrijwilligers 'tante' Roos Eijssen en Sjef Hodiamont te zien. Maar natuurlijk ontbrak ook de kartrekker van deze kampen Hub Franken niet.

Altenahr (D) (1971)

Al snel waren er twee kampen: één voor de kinderen tot 14 jaar en eentje voor de oudere kinderen. In 1974 ging de ene groep naar Eupen en de andere groep naar Vianden. Het buitenland werd zeker niet geschuwd. Uit een bestuursvergaderingsverslag van 21 oktober 1971 blijkt dat er zelfs plannen waren om in 1972 naar Joegoslavië te gaan. Toen dat geen doorgang kon hebben, werden Zweden en Engeland als alternatief genoemd. Maar alsnog werd besloten om in 1972 naar Eupen en Altenahr te gaan; iets dichterbij, maar toch over de grens. Na enkele jaren in het buitenland te hebben vertoefd, trok men in 1979 naar het plaatsje Elst in de Betuwe. De groep kampgangers telde intussen al ruim veertig kinderen, terwijl het vrijwilligersteam uit zes personen bestond. Dit zomerkamp was zo goed bevallen dat er in 1980 – het eerste jubileumkamp, namelijk tien jaar – wederom een bezoek gebracht werd aan Elst. Na een kamp op kasteel Obsinich in Remersdaal werd in 1982 wederom Elst aangedaan. Dit plaatsje moet dan ook goed bevallen zijn, anders ging men er niet zo vaak naar toe.

Jaren 80: Met de tent

Na enkele jaren in jeugdherbergen en een kasteel de jeugdzomerkampen te hebben doorgebracht, werd in

Vianden (L) (1974)

Beegden (1975)

1983 een jeugdzomerkamp georganiseerd met tenten; een echt kamp, dat werd gehouden in Malmedy. De tenten alsmede al wat nodig is voor een echt tentenkamp werden tegen een zeer lage prijs gehuurd. Vervoer van het materiaal gebeurde per container door een bedrijf uit Schin op Geul en de jeugd en leiding ging per touringcar; de fietsen mocht thuisblijven. In Malmedy werd op een camping het bivak opgeslagen. Daarvan werd met veel vertier, plezier en uitstapjes een mooi kamp gemaakt. Wat het eten betrof was stond men deze keer wel voor een uitdaging. Een broodmaaltijd was natuurlijk altijd gemakkelijk te regelen, maar een warme maaltijd was een ander hoofdstuk. Er was een keukentent meegegaan en in de tussentijd ook een kookstaf bijeengekomen. Ook waren er borden, bekertjes en bestek alsook potten en pannen met keukenmateriaal aangeschaft. Vanaf dat jaar was het een ware verhuizing als Club 77 op kamp ging. Niet alleen het materiaal, maar ook de persoonlijke bagage moest op de plaats van bestemming komen. Geen kleine klus! Maar het team kampvrijwilligers deed er alles aan om een zo fijn en goed mogelijke kampweek te regelen. Omdat de groep steeds groter werd en de deelnemers van jong tot ouder deelnamen werd besloten om met de ouderen een hele week te gaan en met de jongeren van de zondag tot en met de vrijdag daaropvolgend. Het opbouwen en inrichten van de kampplaats werd verzorgd door de vrijwilligers, zodat dit enorme werk voor veertien dagen ook rendabel was. Tijdens het kamp van 1983 in Malmedy werd het feit gevierd dat Tante Roos tien jaar

Hellenthal (D) (1984)

Elst (1980)

als vrijwilliger deelnam eraan. Na een geslaagd eerste editie werd in 1984 het gehele tentenkamp opgeslagen in Hellenthal. Eveneens een geslaagd kamp, maar voor de vrijwilligers was het een flinke inspanning omdat de locatie strikte regels had waar men zich aan moest houden – wat vrij lastig kon zijn met de *Sjinse* jeugd. Daarom werd in 1985 in het Belgische Opoeteren, in een plek in het bos nabij een camping, het tentenkamp opgebouwd waar men wat meer vrijheid had en minder regels van buitenaf. Men was al volop bezig toen ineens paniek ontstond. De eigenaar, een kasteelheer, kwam eens kijken wat er zoal allemaal op zijn grondgebied gebeurde. Kamp leider Hub Franken keek verwonderd en kon meedelen dat men bij hem op bezoek was geweest om de mogelijkheid van het kampement te bespreken en men tot de slotsom gekomen was dat er geen bezwaar was. Die conclusie was blijkbaar wat snel getrokken; de kasteelheer wist van niets en de club moest maar inpakken en wegwezen. Dat zou natuurlijk een ramp zijn! Na veel gesprekken over en weer moest er een garantiestelling komen dat er niets vernield werd en alles in de oorspronkelijke staat achtergelaten diende te worden. Er werd met het thuisfront gebeld en ik (Miel) als nieuweling binnen het bestuur kreeg de opdracht alles hieromtrent te regelen, wat ook gelukt is: het kamp werd gered door de afgifte van een bankgarantie. Na een evaluatie van dat kamp kwam er wel een verandering, want dit mocht niet nog eens gebeuren. Ook werd tijdens een evaluatie het idee geopperd om in de toekomst kampen te houden in blokhutten van onder

Hellenthal (D) (1984)

Opoeteren (B) (1985)

andere Jong Nederland, daar in 1984 tijdens het kamp veel regen was gevallen en de kinderen niet alle kleding goed droog konden houden en krijgen. Daar was niet iedereen blij mee, want kamperen met tenten was toch wel wat. Na veel heen en weer gepraat te hebben werd besloten er een combinatie van te maken, dus ergens een blokhut huren met mogelijkheid voor tenten. En ook maar een week, met de jongeren in de blokhut en de ouderen in tenten. Tijdens deze evaluatie werd ook duidelijk dat de groep vrijwilligers aan uitbreiding en vernieuwing toe was; enkele oudgedienden onder de vrijwilligersgroep hielden het namelijk voor gezien. Al met al een totale vernieuwing, zowel op het gebied van de kamporganisatie alsook binnen het bestuur.

In 1986 werd een nieuwe en verbeterde start gemaakt met de totale organisatie. Een jaar dat zorgde voor vele anekdotes...

Het jeugdzomerkamp werd dat jaar gehouden in Posterholt, deels in omgebouwde koeienstallen en deels in tenten. De toenmalige vrijwilliger belast met de spelleiding had het zwaar te verduren. 's Morgens vroeg op, met de scheidsrechtersfluit iedereen tegen wil en dank het bed uit jagen, en dan 's avonds – of beter gezegd in de vroege uurtjes – zelf pas het bed opzoeken. De geplande fietstocht kon daardoor helaas niet op tijd starten. En daar reageerden de ouderen kampgasten dan weer op door zijn fiets bovenaan in de vlaggenmast te hangen. Er werd enorm om gelachen, maar dit zorgde weer wel voor de nodige vertraging bij vertrek.

Heythuysen (1987)

Inzegening van de vlag van Club 77 door pastoor Piet Benders tijdens het kamp te Heythuysen (1987)

Het werd een gewoonte om na het ontbijt een lunchpakket te maken en met het dagprogramma te beginnen. Tegen 17.00 uur mocht eenieder pas weer op het bivakterrein verschijnen. Als je dan geen regen hebt is dat geen probleem, maar met regen...? Tja, dan ga je wat improviseren, zoals bij de eerstvolgende boerderij in de hooischuur liggen en verder gaan uitslapen. De jeugd was voor geen gat te vangen en amuseerde zich kostelijk. Een week zonder het gezeur van pa en ma of broers en zussen. Heerlijk die vrijheid! Omdat deze combinatie wel als geslaagd mocht worden gezien, is deze tendens voortgezet. In 1987 en 1988 werd Heythuysen bezocht. In voormalige kippenstallen werden de kinderen ondergebracht. En ook met tenten, want dat hoorde erbij. De voormalige kippenfokkerij was omgetoverd in een schapenfokkerij. Sjana, de eigenaresse, kwam regelmatig kijken en bood hulp bij problemen. Zij deed ook vaker mee met activiteiten en was een ware komediant.

In deze jaren werd het ook traditie om het kamp te beginnen met een Heilige Mis op locatie. De pastoor uit Schin op Geul kwam deze dienst verzorgen en na de mis werden de vlaggen gehesen: een echte clubvlag en de nationale driekleur. Het kamp kon beginnen en daar wist de jeugd wel raad mee. Tot in de late uurtjes keten en uitbreken en 's morgens het bed niet uit kunnen komen. Een ware sport die op geen kamp meer was weg te denken... Er zijn dus zoals gezegd anekdotes en herinneringen in overvloed. Het kamp van 1988 in Heythuysen was heel

Afscheid van Hub Franken en Roos Eijssen als kampleiding (1988)

Wateractiviteiten tijdens het kamp te Hunsel (1992)

bijzonder; ook omdat Hub Franken en Roos Eijssen op de laatste avond tijdens het traditionele kampvuur afscheid namen als vrijwilliger van het kampteam. Het werd een gezellige avond waarbij ook gasten aanwezig waren om dit te vieren. Men kon terugblikken op een mooie tijd van veel organisatie en gezelligheid. Er werd een periode afgesloten, maar er kwam ook een nieuwe uitdaging. Een bijna nieuw team moest ervoor zorgdragen dat de jeugdzomerkampen als vast onderdeel van de activiteiten gehandhaafd zouden kunnen blijven. Daar werd met het kamp van 1989 een begin mee gemaakt. Na wat speurwerk kwamen we terecht in Grashoek, op bivakboerderij Marisheide. Het vervoer van de kinderen werd verzorgd door Splendid Cars, terwijl het transport van materialen en bagage gebeurde door transportbedrijf Herben. Als traditie op onze jeugdzomerkampen was bij de start op de zaterdag een Heilige Mis door de pastoor van Schin op Geul. Dit keer was dat echter iemand anders; niemand minder dan pater Zef Smeets was dit jaar bereid deze taak op zich te nemen. Helemaal anders en eigenlijk op de wijze zoals hij dat ook in zijn missiegebied deed, met iedereen rondom de offertafel en op een eenvoudige en passende wijze. Hij heeft daar een zeer mooie bijeenkomst verzorgd en iedereen was onder de indruk. Het was een kamp met veel vertier en gemakkelikheden, maar het was ook het kamp met vernieuwingen. Vanwege het goede weer werden er veel waterspelen gedaan.

Jaren 90: Goede rolverdeling

Baarlo (1997)

Jubileumkamp te Ermelo (1995)

Na dit geslaagd kamp werden voorbereidingen getroffen voor het jaar erna, 1990. Een locatie was reeds gevonden, het Noord-Limburgse Well. Nu moest alleen het kampteam nog samengesteld worden. Duidelijke afspraken maken was noodzakelijk om ergernis en miscommunicatie te voorkomen. Er werd ook een duidelijke scheiding gemaakt met afspraken tussen de activiteiten voor de jeugd en de voorzieningen voor de inwendige mens. Eén persoon werd belast met uitvoering van de activiteiten en een ander met het keukengebeuren, en dat functioneerde goed. Well was een mooie wandelomgeving en er was ook een zwembad in de buurt. Tot onze verbazing en pech was dit door de gemeente echter in de schoolvakantie gesloten. Maar niet getreurd, op ons verzoek werd het zwembad toch geopend en was er zelfs toezicht.

Well was eigenlijk te ver weg en er was weinig te beleven. Daarmee moest men rekening houden met het uitzoeken van locaties voor de toekomst. In 1991 werd Baarlo bezocht en konden de tenten er weer bij gehaald worden. Blokhut De Koeberg in Baarlo was een unieke locatie die dan ook in de toekomst vaker bezocht zou worden. Midden-Limburg bleek ook het beste terrein te zijn om te vertoeven. Niet te ver weg en de schoolverlaters op de fiets erheen. Activiteiten met de fiets werd een vast onderdeel en zo had iedere bivakboerderij zijn charme. Zo ook Hunsel in 1992, een bivakboerderij die voor ons eigenlijk te luxe was: stapelbedden met matrassen, luxe verblijfplekken en de keukeninkoop via de eigenaren. Dat was financieel overigens niet ieder jaar te doen. Kamperen

Baarlo (1997)

Horn (1998)

op een eenvoudigere wijze had de voorkeur. Wel was er de mogelijkheid om op een watersloot te kanoën en daar werd dankbaar gebruik van gemaakt; een uitdaging voor de jeugd om de leiding eens echt te water te laten. De opmerking niet te ver uit de buurt te gaan werd niet door iedereen aangenomen. Het was al ruim de tijd om de warme maaltijd te gaan nuttigen, maar één kano met enkele kinderen was nog steeds niet terug van hun avontuur. Paniek begon te komen en er werd druk gezocht. Plots kwam iemand ons bezoeken met de mededeling dat we niet ongerust hoefden te zijn omdat ze op de terugtocht waren. Hij had de boodschap doorgekregen dat de dochter van de kampleider geïnformeerd moest worden omdat ze de tijd waren vergeten. Dat deze groep als straf de gehele afwas moest doen was daarna alleen maar lachen, althans voor de rest...

In 1993 en 1994 kwamen we terecht in Altweerderheide. Een bivakplaats, de Boshoeck, midden in een omvangrijk bosgebied met zijn huisjes om te slapen, maar toch in de directe omgeving van Weert Centrum. Er werd veel op het terrein zelf gedaan, maar daarnaast ook een vossenjacht in het centrum van Weert. Daarbij waren twee leiders in een varkenspak ook aanwezig – en waar waren zij te zien: in de etalage van een slager! Weer eens wat heel anders... Een mooie bijkomstigheid in Altweerderheide was dat het gebouw van de scouting mede tot stand gekomen was door toedoen van hun aalmoezenier, te weten onze eigen pastoor Willy Coenen. Men had er zeer mooie herinneringen aan en hij zorgde er ook voor dat

Maria Hoop (2002)

Horn (1998)

financieel een en ander binnen de gestelde normen gebouwd en aangelegd werd. Zo kennen wij hem zelf ook nog; een ware herder, zeker voor de jeugd.

En dan komen we in het jaar 1995 terecht, het jubileumjaar van Club 77, namelijk het 25-jarig bestaan. Er moest zodoende een extra fijn jeugdzomerkamp georganiseerd worden. En ja, wat verder weg van huis, met wat meer organisatie. Als locatie werd de blokhut van de plaatselijke scouting in Ermelo uitgezocht. Transport van der materialen werd wederom verzorgd door Piet Herben die dit al enkele jaren deed, terwijl de kinderen en leiding er per trein naartoe gingen. Het werd wederom een kamp met tenten erbij. Het begon al in Utrecht met hilariteit op het centraal station. Eén van de jeugdleden liet via de omroepinstallatie het bericht klinken: "Jongeman is zijn papa kwijt, wil Jacques Blom [kampleider] zich melden bij de inlichtingenbalie." Een mooie en goede start van het kamp! Het enthousiasme zat erin en het was echt een jubileumkamp. Dat dachten de kinderen ook. Keten tot in de vroege ochtend en niet uit bed te krijgen voor ontbijt. Er was helaas ook een en ander gaande dat niet door de beugel kon; natuurlijk gebeurde ook zo iets wel eens op kamp. Na een diepgaand gesprek en met dreiging naar huis gestuurd te worden was de rust snel weergekeerd en heeft iedereen genoten van dit kamp. En zeker tijdens de vossenjacht in het centrum van Ermelo. Een levendige etalagepop zorgde voor de nodige discussie, alsook het steeds weer terugkerende ritueel de kampleider eens goed beet te pakken en hij er ieder jaar weer intrapte.

Kampleider Rob(erta?) Bovens te Maria Hoop (2002)

Baarlo (2003)

Na het jubileumjaar 1995 ging natuurlijk alles door als vanouds. In 1996 werd Altweerderheide weer bezocht en in 1997 blokhut De Koeberg in Baarlo. Tijdens dat kamp in Baarlo werd de organisatie geconfronteerd met een teruggang in het aantal deelnemers. De oudere jeugd liet het afweten daar zij al op jongere leeftijd een vakantiebaantje konden krijgen, terwijl de aanwas stagneerde. Dat gaf de organisatie extra aandacht eraan te werken, want het kamp een jaar overslaan zat er niet in. Wel kon men nu blokhutten reserveren die voor de kleinere groep deelnemers geschikt waren. Dus werd in 1998 naar Horn gegaan. Zeker gezellig, maar niet voor herhaling vatbaar. De jeugd amuseerde zich immers het best door te keten, discomuziek, uitgelaten te spelen en activiteiten te doen, maar dat was voor omwonenden niet altijd even plezierig. Dus rekening houdend met de ligging van de blokhut, de ruimte van de slaapvertrekken en een bosrijke omgeving kwamen we in 1999 en 2000 terecht in Maria Hoop, en daarna wederom de succesvolle accommodatie in Baarlo. En het aantal deelnemers nam ook weer toe. Twee jaar van gezelligheid, maar ook kampen die in teken stonden van enkele gedenkwaardige mijlpalen: Jacques Blom en Miel Schreurs (die ook al zestien jaar in het bestuur zat) maakten beiden al vijftien jaar deel uit van het kampteam, ook waren beiden al 12 jaar actief in de leiding. Het kamp van 2000 in Baarlo betekende het afscheid van Jacques als kampleider, die dit samen met Miel al die jaren mee had georganiseerd. In 2001 heeft Miel het overgenomen en werd weer Altweerderheide bezocht.

Totempalen bouwen tijdens het kamp te Altweerderheide (2010)

Haalen (2013)

En oude tradities werden voortgezet. Zo was in 1996 gestart om op de zondag de kinderen op een houtvuurtje de lunch te laten verzorgen door ze zelf pannenkoeken te laten bakken. Het ging gepaard met veel gelach, halfgare pannenkoeken, pannenkoeken met zand eraan en te hoge houtvuren, maar de jeugd amuseerde zich enorm. De blokhut in Altweerderheide was een superlocatie, maar het gebouw verouderde en voldeed niet meer aan de eisen. Door het bestuur werden nieuwbouwplannen gesmeed.

In Altweerderheide was het ook dat na een spokentocht op het terrein ineens twee jeugdleden waren verdwenen. Zoeken en speuren bracht in eerste instantie geen resultaat. Het terrein verlaten was uitgesloten omdat het was afgesloten, maar toch leken ze verdwenen. Roepen en fluiten gaf geen resultaat. Op een gegeven moment werden ze toch gevonden, verscholen in een greppel en diep in slaap. Dat komt ervan als je in de nacht blijft keten en te weinig slaapt; dat breekt je dan heus wel op, zoals toen bleek...

De jaren 2000: Een goed format

De animo voor de kampen wisselde sterk, maar ieder jaar lukt het weer om een mooie groep bijeen te krijgen. Bij de reservering van een blokhut moet je wel degelijk rekening houden met voldoende slaapruidtes en slaapplekken. En omdat er al ruime keuze uit het verleden, was kon daar met tussenposes gebruik van gemaakt worden. Nieuwe blokhutten in mooie rustige omgeving zoeken

Altweerderheide (2010)

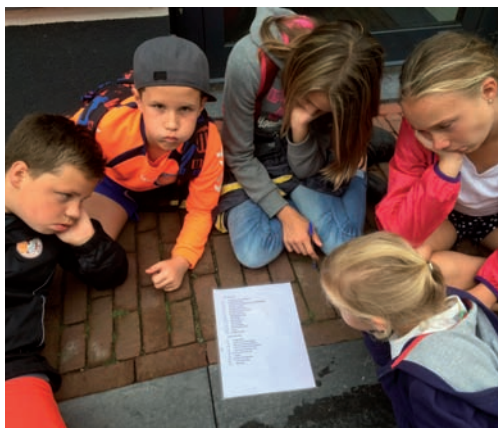
Weert (2005)

kostte veel tijd, maar toch lukte dat af en toe. In 2002 vond het kamp plaats in Maria Hoop, rustig gelegen en een bos in de buurt. Intussen was de traditie om de pastoor van Schin op Geul op het bivakterrein de Heilige Mis te laten doen achterhaald en werd op de zaterdagavond of zondagmorgen de plaatselijke parochiekerk opgezocht om daar aanwezig te zijn en aansluitend een consumptie in het dorp te nuttigen. Het kampteam met de jeugd amuseerde zich met spellen en activiteiten en niet te vergeten de speurtochten, droppings en vossenjachten. Er was altijd een sportdag en de jeugd mocht zelfstandig winkelen onder toezicht. In het verleden was er na het avondeten altijd verkoop van snoep en chips door de leiding, dat een heel geregeld met zich meebracht...

Baarlo werd in 2003 aangedaan om vervolgens in 2004 weer naar Maria Hoop te gaan. In 2005 werd een nieuwe locatie ontdekt in Weert. Een prachtige nieuwbouw, maar helaas geen bos in de buurt. En toch werd de jeugd geamuseerd met fijne activiteiten. De traditie dat schoolverlaters per fiets naar de bivakboerderij gingen bleef lang gehandhaafd; de kleinsten hadden de fietsen met de bagage meegegeven. In de loop der jaren werd echter wel duidelijk dat fietsen onder de jeugd te wensen over liet, daar een aantal van hen er geen tot weinig ervaring mee had. Maar als het niet te ver weg was bleef deze traditie gehandhaafd. Met de fiets op kamp had vele voordelen. Je kon er je activiteiten mee uitbreiden, een fietstour door de omgeving mee doen en ergens picknic-

ken, of naar de speeltuin in Tegelen gaan vanaf de bivakboerderijen in die buurt.

Zo ging men in 2006 weer naar Altweerterheide en in 2007 naar Baarlo; dat was geen probleem voor de fietsers. Toch werd de terugweg niet meer per fiets gedaan, want door slaapachterstand viel de jeugd op de fiets in slaap en dat was onverantwoord. Je kunt wel stellen dat bij de terugreis de jeugd al na 100 meter in de auto in slaap viel. Herkenbosch werd in 2008 aangedaan. Een bivakboerderij in één van de gebouwen van de voormalige maar nooit geopende staatsmijn Beatrix. Dit gebouw stond onder architectonisch beschermgoed. Ruime kamers met stapelbedden en een geweldige recreatie annex eetlokaal. Eén van de betere locaties, waar veel te beleven was, alhoewel de rit naar het zwembad wat langer was. In 2009 kwamen we weer terecht in één van de toplocaties, de Boshoeck in Altweerterheide, een kamp dat ikzelf niet snel zal vergeten. Er werd aandacht aan besteed het feit dat ik 25 jaar meeding; eerst als vrijwilliger, vervolgens keukenstaf en kampleider, en altijd met een fijne groep kinderen en vrijwilligers. Ieder kamp vergde vele voorbereidingen, zoals vooraf zorgen dat alle materialen in orde waren en werden klaargezet, de inkopen tijdig gedaan waren om dan de vrijdag vooraf af te sluiten met een biertje of wijntje. En na een week intensief bezig geweest te zijn was de echte afsluiting van het team dan in één van de cafés in Schin op Geul, om herinneringen op te halen onder het genot van een drankje en een hapje.

Altweerterheide (2015)

Haalen (2020)

Maar 2009 verliep anders. Aangekomen bij 't Graefke werd ik verrast door een grote groep vrijwilligers en oud-kampgangers die mij een beetje in het zonnetje wilden zetten. Een complete verrassing. Die verrassing werd echter nog groter toen burgemeester Martin Eurlings aanwezig was om, naar ik dacht, mij als vrijwilliger het bloemetje van de maand uit te reiken. Dat was echter niet alles. Daarnaast ontving ik nog een Koninklijke onderscheiding voor alles wat ik als vrijwilliger gedaan had en nog zou gaan doen. Ik was echt verrast, en heb er ook intens van genoten.

Maar de organisatie van de kampen ging door en ik als kampleider begon na te denken aan opvolging. Ook had ik nog een droom om een bivakplaats te kunnen regelen waar we al jaren vergeefse pogingen toe hadden gedaan, doch iedere keer hadden anderen voorrang. Dus in 2010 maar weer naar Altweerterheide. Daar konden we genieten van de laatste keer in het oude clubgebouw, want na de zomervakantie ging dat tegen de vlakte om er een modern mooi nieuw gebouw neer te zetten. Het zoeken naar andere bivakboerderijen bleef de aandacht houden.

De jaren 2010: Een nieuwe strategie

Het aantal kampdeelnemers nam langzaam af. Dat had echter als voordeel dat er gekeken kon worden naar andere locaties waar we met wat minder kinderen terecht konden. Zo werd Kessel-Eik in 2011 bezocht, maar dat bleek toch te klein voor het aantal deelnemers. Het team was zich ook al enkele jaren bewust om goed vooruit te denken en vaak al voor twee tot drie jaar vooruit iets te reserveren, natuurlijk wel met het risico dat de ruimte te groot of te klein was. Budel, te ver om te fietsen, werd in 2012 bezocht; mooi en goed, maar voor bosspelen wat minder. En dan hadden we in 2013 eindelijk de mogelijkheid naar Haalen te gaan, naar accommodatie De Spar, een commerciële bivakplaats van de opgeheven groep Jong Nederland. We konden beschikken over een grote keuken met keukeninventaris, met eetzaal en slaapplekken compleet met bedden, overdekt terras, enkele huisjes in de bossen met toiletgroepen en een kapel. Een mooie bosrijke omgeving en een groot grasveld. Dit had zijn prijskaartje, maar er was dan ook alles aanwezig.

Haalen (2020)

Jeugd en kampteam hebben hier een geweldige week gehad. Voor herhaling vatbaar, maar je moet er tijdig bij zijn.

Dat je tijdig moet reserveren en toch twee jaar vooruit moet kijken is van belang. Doe je dat niet, dan kom je voor het probleem te staan dat anderen je voor zijn. Bivakboerderijen zijn in trek en zeker ook voor de schoolverlaterskampen. Omdat Altweerterheide voor 2014 al bezet was, werd uitgeweken naar Budel om dan in 2015 weer in Altweerterheide neer te strijken. Een bijzonder kamp voor mijzelf, namelijk mijn dertigste en laatste kamp. En dat heb ik geweten. Vanaf begin tot einde was er wel iedere dag een verrassing, een aandenken of een blijvende herinnering. Wij hebben een enorm goed en fijn kamp met kinderen en kampteam beleefd. Het was voor mij een waar en goed afscheid als kampleider en vrijwilliger; ik heb ervan genoten en denk er tot op de dag van vandaag met veel plezier aan terug.

Maar het jeugdzomerkamp gaat verder. Chantal Gerekens nam het stokje over en schaarde een groep vrijwilligers om zich heen om zo deze traditie voort te zetten. Op de achtergrond kan ik nog tips geven, maar het team gaat gezellig verder. In 2016 ging men weer naar Haalen, de prachtige accommodatie De Spar waar volop genoten werd van alles wat deze locatie te bieden heeft. Zoals reeds eerder gezegd moet je vooruit denken en dat had als gevolg dat al eerder uitgekeken was voor een accommodatie voor 2017. Men ging weer eens naar het buitenland. Huize Radeske in het Belgische Kasterlee werd aangedaan en dat was eens wat anders. In 2018 werd Baarlo weer bezocht om in 2019 een totaal nieuwe bivakboerderij vast te leggen in Weert, bij Scouting Hubovra. Ook daar heeft men genoten van al wat een jeugdzomerkamp kan bieden aan kinderen en vrijwilligers, zoals sportdag, speurtochten, je uitleven op het springkussen, wandelen, vossenjacht en het zwembad.

2020 en verder

Het jeugdzomerkamp van Club 77 is een jarenlange traditie die men niet zomaar opgeeft. Zo heeft men er ook in 2020, ondanks alle restricties en coronamaatregelen, een

heel mooi kamp van weten te maken. Extra mooi was het omdat het weer in Haelen plaats kon vinden, bij De Spar, een fantastische jubileumlocatie. Deze locatie was al twee jaar vooraf gereserveerd, en zelfs de beperkingen die corona met zich meebracht konden dit kamp niet tegenhouden.

En in 2021 is weer 'vertrouwd' Altweerderheide bezocht met een fantastisch aantal van bijna veertig deelnemers. Een goede formule moet je niet veranderen...

Ik kan veel vertellen, maar het jeugdzomerkamp is eigenlijk niet meer weg te denken in activiteiten van Club 77. Er zijn in het verleden vele foto's gemaakt, films opgenomen en video-opnames gemaakt, maar het digitale tijdperk heeft veel invloed gehad op het bijeenhouden hiervan. Wat in archief is kan echter gedigitaliseerd worden en op de website worden gezet. Daarmee ben ik druk doende. Daar kun je dan herinneringen blijvend ophalen. Ook is enkele jaren een kampkrant gemaakt, de Sjinpost. Er zijn enkele exemplaren van bewaard en bekeken wordt of deze ook gedigitaliseerd kunnen worden, uiteraard rekening

houdend worden de privacywetgeving. Enkele bijzondere pagina's van deze Sjinpost zijn nu al hierna te zien.

Terugblikkend op de jeugdzomerkampen hebben ruim 1.100 kinderen hieraan deelgenomen en velen onder hen natuurlijk meerdere malen. Dat geldt ook zo voor wat betreft het kampteam dat heeft deelgenomen; in totaal hebben ruim 300 vrijwilligers aan de kampen meegewerkt. Met veel hoogtepunten en mooie herinneringen. De organisatie van de jeugdzomerkampen vergt veel van de vrijwilligers. Niet alleen qua organisatie, maar ook bijvoorbeeld het achterlaten van het thuisfront en het opnemen van eigen vakantiedagen speelt een rol. In het verleden werd dit vrijwilligerswerk vaker door de werkgevers gehonoreerd, door in het op te nemen verlof een tegemoetkoming te verlenen. Dat was zeker een stimulant, die er helaas nu niet meer is. Maar het enthousiasme van de jeugd en de leiding blijft. Zodoende alle respect voor al diegenen die dit organiseren en in stand willen blijven houden.

Jeugdkampen door de jaren heen

Door de jaren heen zijn vele leuke plekken bezocht waar Club 77 heeft gebivakkeerd: jeugdherbergen, campings waar de tenten werden opgeslagen, bivakboerderijen met en zonder tenten, alsook accommodaties van Jong Nederland. Het was overal goed toeven en er werd veel plezier gemaakt.

1970	Hellenthal (D)	1996	Altweerderheide
1971	Koblenz (D)	1997	Baarlo
1972	Eupen (B)	1998	Horn
1973	Cochem (D)	1999	Maria Hoop
1974	Vianden (L)	2000	Baarlo
1975	Beegden	2001	Altweerderheide
1976	Eupen (B)	2002	Maria Hoop
1977	Spa (B)	2003	Baarlo
1978	Eupen (B)	2004	Maria Hoop
1979	Elst	2005	Weert
1980	Elst	2006	Altweerderheide
1981	Remersdaal (B)	2007	Baarlo
1982	Elst	2008	Herkenbosch
1983	Malmedy (B)	2009	Altweerderheide
1984	Hellenthal (D)	2010	Altweerderheide
1985	Opoeteren (B)	2011	Kessel-Eik
1986	Posterholt	2012	Budel
1987	Heythuysen	2013	Haelen
1988	Heythuysen	2014	Budel
1989	Grashoek	2015	Altweerderheide
1990	Well	2016	Haelen
1991	Baarlo	2017	Kasterlee (B)
1992	Hunsel	2018	Baarlo
1993	Altweerderheide	2019	Weert
1994	Altweerderheide	2020	Haelen
1995	Ermelo	2021	Altweerderheide

maandag 5 augustus

1991

's morgens om half 10, in Baarlo naar de kenk
maar dat was waar werk.
met 't hoofd tussen de handen
Bijten op de tanden.
We pasten deed'ig 'n best
maar menig „Syndik“ dacht, lag ik maar in m'n nest.

Van de keukenstaf
Staan we steeds weer op
Het eten blijft ons steeds maar smaken
Waardoor alles snel op gaat geraken

De wespen zijn een ware plaag
en steken zodat ieder blaag
Inaantje hier en traantje daar
even zijn of 's en 't is klaar.

De zeskamp was groots opgetet
dat beloofde tolle pnet
de kleinen waren zeer beoene
en deden aan alles mee.
alleen de groten zijn
wat liti.
en gaven eraan de
Brui.
„zeg Syndikster“ als je
meedoet aan een taak,
zorg dan dat je 'm „afmaak“.

Dinsdag 5 augustus 2008

Het was vroeg in de ochtend en het ochtend ritueel moest weer gedaan worden. "De Ochtendgymnastiek" Dit keer zat er een addertje onder het gras. De telaarcomers mochten eerst nog even een paar keer op en neer rennen voor zij überhaupt aan de ochtendgymnastiek konden beginnen. Zo worden er nog eens manieren bijgebracht. De jongste groep kon al meteen om 10 uur weg en dus zij hadden geluk en sloegen het ochtendcorvee een keertje over. Zij gingen een ander addertje onder het gras zoeken. Zij kregen hun eigen detective koffertje en gingen het leven van de adder en zijn vriendjes eens grondig onderzoeken. We moesten alleen daarna even checken of de vriendjes niet op ze zaten. Daarna was er een gezellige picknick en de ouderen waren ook aanwezig, zij waren met de fiets gekomen en hen stond een lange spannende wandeling te wachten, dachten ze. Lang was die zeker, maar alles behalve spannend. Ze kregen een oude, saaie, niet-vertellende man die hen de saaieste langdurigste wandeling van hun leven heeft gegeven. Echt een ervaring om nooit te vergeten. De kleintjes echter gingen op een minisafari door het bos en leerde 3 n bomen voelen en insecten zoeken. Dit was onder leiding van onze liefallige Doorje. Zij was bij iedereen geliefd, zeker bij de mannelijke leiding. Iedereen heeft veel geleerd van de wandelingen. Aangekomen op het kamp hebben we een tornooi trefbal gedaan, zodat iedereen lekker vroeg naar bed kon. Iedereen lag lekker in bed en de leiding ging buiten zitten. Na een tijdje ging Raymond zich douchen. Hij liep de kamer op en had niets in de gaten. Toen hij terugkwam na 5 minuten, toen had hij eindelijk aan het licht gewend was, merkte hij op dat de ramen openstonden en de bedden leeg waren. Hij rende naar de rest van de leiding en iedereen sprong op en met zaklamp zoeken. Maar ze zagen niets. Raymond liep terug naar de kamer en toen begonnen de gemiste kinderen te lachen. Ze hadden zich met hun 8en op 3 bedden onderaan gelegd en verstopt onder de tassen. Raymond voelde zich zwaar bezocht. DAT WAS TOCH DE BESTE UITBRAAK OOI!!!!!! Aansluitend is de leiding met een gerust hat kunnen gaan slapen.

Woensdag 6-8-2008

Na wederom een verfrissende ochtendgymnastiek (waar overigens iedereen op tijd was) en een stevig ontbijt zijn we op weg gegaan voor een lange wandeling in de hitte, 24°C van de dag. De allerkleinsten liepen ietwat vermoeid er vrolijk tussen door. Dank zij de fanfare liepen de oudste al fluitend door het bos. Tijdens de rustpauze zijn er gezamenlijk spreekwoorden gezocht, die 9 verbazingwekkend goed gevonden waren. Zo zie je maar weer dat het appeltje niet ver van de boom valt. Tijdens de lunchpauze werden wij voorzien van een heerlijke groentesoep en broodje kroket. Daarna kon het spel weer beginnen. Jolanda en Chantal van W hadden een leuke 6 kamp opgezet, uiteraard meerdere waterspelen. Hier bevonden de meeste zich op glad ijs, waardoor ze plotseling een emmer water te verwerken krijgen. Ook de leiding moest eraan geloven, waardoor het bijna een verzekeringskwestie voor de filmcamera werd. Sommige "lijders" hebben een plan bekostigd om een van de leiders terug te pakken. Of dit door zal gaan valt te bekijken want blaffende honden bijten niet. Na het opdrogen, wassen en opruimen van de natte kleren, kregen we weer een stevige maaltijd. Na genoeg tijd om dit te laten zakken konden we beginnen met het avondspel. Na veel tijd en moeite had Britt een spannend spel weten op te zetten. De griezeltocht kon beginnen!! Oh... wat was dat eng? Zowel de ouderen als de jongere kinderen waren flink geschrokken. Maar uiteraard waren hier batjes erbij die niet wisten hoe ze hun angst het beste konden verbergen. Sommige gingen er of fluitend doorheen, of zingend, andere huilend of schreeuwend maar de oudste vielen de griezels letterlijk aan. Om maar niet te laten blijken dat ze bang waren. Na een vermoeiende en spannende dag was iedereen blij dat ze eindelijk hun ogen konden sluiten en snel in slaap te vallen om zo al dromend aan de volgende dag te kunnen beginnen, maar de meeste van de "griezels"

1992

NIEUWSFLITS.

Naar nu pas bekend is geworden hebben zich in Hunsel vreselijke tonelen afgespeeld. Zaterdag 15 augustus is een groep kinderen van 6 tot 16 jaar op kamp gegaan. Op de weg erheen was betrekkelijk weinig aan de hand, buiten een opzettelijk ongeluk waarbij door een van de leiders gepoogd werd om een kind onder een auto te duwen.

Aangekomen op de kampeerboerderij werden de kinderen meteen opgesloten in de recreatiezaal. Om 22.00 uur werden ze eruit gehaald en direct naar bed gestuurd. Een van de kinderen waagde het te vragen om naar het toilet te mogen, waarna de overigen uit bed werden gelicht en gedwongen om een strafwandeling van enkele uren te maken, onder leiding van de heren Simon S. en Cor W. (beiden werkzaam bij de belasting. Om 03.00 uur mochten de kinderen eindelijk naar bed. 's-Morgens om 06.00 uur werden ze weer gewekt en moesten er ongeveer een uur ochtendgymnastiek doen, dit onder de leiding van Miel S. in het dagelijks leven bankmedewerker.

Daarna werden er bizarre spelletjes gedaan met de kinderen, waarvan wij u de gruwelijke details zullen besparen. De avond werd wederom gevuld met een wandeling, deze bestond uit een zogenaamde dropping, waarbij de kinderen in een verlaten gebied werden gedropt op enkele tientallen kilometers van het kamp en op eigen gelegenheid maar moesten zien dat zij terugkwamen.

Aangezien geen van de kinderen bekend was in de omgeving duurde ook deze expeditie meer dan 8 uur. Omdat de kampleiding tijdens het wachten op de kinderen de nodige drankjes had genuttigd bleef de kinderen die dag en de nacht meer ellende bespaard. Echter de volgende morgen was een van de leiders Roger S. weer om 6 uur present om de kinderen uit hun bed te fluiten.

Ook deze dag was weer een dag van voortdurende kwelling, eerst werd een fietstocht georganiseerd, waarbij een semi-professionele wielrenner (de heer Frans S.) het tempo bepaalde, onderweg moesten de kinderen de meest waanzinnige opdrachten uitvoeren. De heer Frans S. is eveneens belasting ambtenaar.

Na deze tocht moest er een spelletje Australisch-voetbal gespeeld worden tegen de leiding, hierbij begon een van de leiders Mw. W.v.K (moeder van vier kinderen en kinderkledingontwerpster) een aanslag op een van de kinderen de zesjarige Roy van W. Deze raakte zodanig geblesseerd dat een been geamputeerd moest worden.

Om een voor ons nog duistere reden is dit verder niet bekend geraakt, kennelijk is het de leiding gelukt om dit voor de buitenwereld verborgen te houden met hulp van de doktoren.

Hierdoor toch enigszins geschrokken heeft de leiding de kinderen de rest van de dag en de nacht de kinderen met rust gelaten.

vrijdag 3-8-11

we 's morgens de oudste meiden en de jongens
zden gewekt. Rachelle was jarig, iedereen
oest naar buiten komen en we hebben allemaal
z haar gezongen. De leiding heeft Rachelle
deau's gegeven.

dat we Rachelle's verjaardag hadden
zeed gingen we als gewoonlijk weer gymen,
eren was laam.

n kwam het ontbijt, miel had alles klaar gezet.

het gewoonlijke ontbijt en couvee, gingen we alle
allen klaarmaken voor de activiteit van
middag, toen we er per auto heen naar de
activiteit gegaan. alleen had de eerste
roep zich verreden terwijl de tweede groep
ch verveelde. Toen iedereen er eindelijk was
het bijpakken beginnen, maar natuurlijk hadden wij
n geluk: het begon te regenen. Dit eindelijk zijn we
gegaan, eindelijk op het water moesten we het onde
lenie krijgen. Het verzet is Nick, Jolanda en een paar anderen.
was erg leuk, maar toch was het ook wel weer fijn
grond onder je voeten te voelen. Na al het roeien was
dereden wel nat en had het hoofd na weer twee
jende eerste keer was rijken was illyna heel lang
sam gaan rijken en werd echt heel hard

2009

Woensdag 12 augustus

Zaats elke morgen wordt begonnen met de ochtend gym. Helaas waren enkele kinderen te laat en moesten met Chantal Gerehens mee voor een zeer actieve "straf".

Chantal v. Weersch en Jolanda begonnen met de voorbereidingen van de vossenjacht die deze dag zou plaatsvinden in Weert. Met een aantal van de "oudere" kinderen werden luren gepast, rollen verdeeld en plaatsen in Weert besproken.

Na de lunch was het abmarch naar Weert. Daar aangekomen eerst de liet bruidspaar Simone en Rik Stevens bij het stadhuis afzetten. Toen onze huisgenoten Veronica en Miha bij de diereninspectie raak. Dit had nog even wat voeten in aarde omdat Jolanda en Chantal als vier zwervers verkleed waren en ze in de dierenzaak niet zo blij waren met deze "lanten".

Toen onze "heilige" paus Rik Lebon en zijn 2 nonnetjes Danny en Michel afleveren bij de Martinuskerk.

En als laatste onze Baron von Munchhausen, Kien Stevens met zijn gemalin Yvonne Willems.

Alle kinderen stonden op de plaats, tijd voor de ruzies om een alle overbodige bagage naar de auto te brengen. Stoppend door het winkelcentrum, zingend en roeiend in de prullenbakken lopen ze een aantal "echte" zwervers

tegen het lijf. Deze waren niet ervan gediend dat de Schin op Geuze Clubruwers hun brood en plaats meenamen. De 2 nog onervaren zwervers begonnen het flink benauwd te krijgen en wisten niet hoe snel ze moesten weghomen. Na een moment van hartkloppingen en zweetbanden durfden ze dan toch hun strooptocht langs de prullenbakken van Weert te gaan.

Iedere was weer gevonden, tijd om het woord te puzzen. Helaas begon het toen flink te regenen. Tijd voor een drankje op een Terras. Toen we daar zaten kwam de DE mafketel van Weert langs. Vrijheid-Blijheid Vrijheid-Blijheid riep hij. Toen is hem een bosje bloemen gaan aanbieden. Toen was hij echt "Vrijheid-Blijheid".

Toen open naar rijden met een aantal auto's om de kinderen weer droog in de boshoud te krijgen.

~~Gedurende de avond~~ Het moment "supreme" van het avondeten van deze week. Andyvie Staupot met speljes!

De ketel was zoals elke avond helemaal leeg! Door de regen moest er ook geschoven worden met het avondspel. Door de leiding werd een quiz opgezet. Onder het regime van Naemien onze leantien (met lange blonde haren) Rens werd het spel geleid.

Rede kappen, gillende kinderen en schreeuwende leiding was de rode draad van de avond. Leiding reeft nog fanatieker als de kinderen.

Uiteindelijk de groep van Teamcaptain Jolanda gewonnen. Dit tot grote onvreugde van alle andere Teamcaptains. Tijd voor chocola met peperkoek, tandjes poersen wassen en lekker naar bed!

De leiding.

41

ingehaald door een super grote vrachtwagen maar kwamen veilig aan op de Stalstal. Meteen toen we terug kwamen, gingen we weer aan de tafel met de andyvie-stampot! Nu gaan we de dag nog gezellig afsluiten met een feestje voor Rachelle.

S

Ymnide, mox, naomi, daniëlle, beanu, celine

Zomerkamp '07

ma 23-7-'07

KIDS:

~~oóóó~~ ~~na~~ ~~he~~ ~~atweer~~ ~~die~~
~~trompet~~ ~~(luzeslijk)~~ ~~we~~
~~moesten~~ ~~weer~~ ~~allemaal~~
~~opstaan~~ ~~om~~ ~~kloden~~ ~~en~~ ~~ver-~~
~~en~~ ~~goede~~ ~~berg~~ ~~schonen~~ ~~aan~~
~~en~~ ~~voor~~ ~~de~~ ~~kleinere~~ ~~lange~~
~~laar~~ ~~en~~ ~~want~~ ~~we~~ ~~ging~~
~~en~~ ~~een~~ ~~lange~~ ~~natuur~~ ~~wand~~
~~eling~~ ~~maken~~ ~~en~~ ~~de~~ ~~kleinere~~
~~gingen~~ ~~boerenspluven~~ ~~om~~
~~te~~ ~~beginnen~~ ~~met~~ ~~de~~
~~natuur~~ ~~wandeling~~ ~~de~~ ~~van~~
~~de~~ ~~natuur~~ ~~wandeling~~ ~~kon~~ ~~je~~ ~~veel~~
~~leren~~ ~~maar~~ ~~was~~ ~~behaardijk~~ ~~lang~~
~~en~~ ~~omdat~~ ~~er~~ ~~een~~ ~~paar~~ ~~kinderen~~
~~last~~ ~~van~~ ~~iets~~ ~~hadden~~ ~~hoelden~~
~~we~~ ~~niet~~ ~~de~~ ~~hete~~ ~~wandeling~~ ~~te~~
~~lopen~~ ~~(hé hé)~~ ~~de~~ ~~kleinere~~
~~zij~~ ~~gingen~~ ~~boerenspluven~~ ~~ze~~ ~~vonden~~
~~het~~ ~~heel~~ ~~leuk~~ ~~en~~ ~~ook~~ ~~gezellig~~
~~en~~ ~~vooral~~ ~~al~~ ~~die~~ ~~koei~~ ~~de~~ ~~ij~~
~~alleen~~ ~~het~~ ~~sloaan~~ ~~met~~ ~~de~~ ~~klomp~~
~~ging~~ ~~was~~ ~~minder~~ ~~dus~~ ~~derom~~
~~moes~~ ~~de~~ ~~kleinere~~ ~~leiders~~ ~~voor~~ ~~de~~
~~kleinere~~ ~~sloaan~~
~~we~~ ~~vonden~~ ~~deze~~
~~dag~~ ~~heel~~ ~~leuk~~
x de kids